

ΕΝΟΤΗΤΑ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ 1-20
ΥΠΟ ΤΟΝ ΤΙΤΛΟ:
ΟΛΑ ΣΤΟΝ ΥΜΝΟ ΤΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ
ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ ΣΚΕΨΕΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 18

ΘΕΣΗ ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΟΥ ΣΤΗΝ ΑΙΘΟΥΣΑ ΤΗΣ ΠΟΙΝΙΚΗΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ

Το λακωνίζειν εστί φιλοσοφείν

- λίγα λόγια και απλά:

----- ούτε στις απολυταρχικά διοικούμενες χώρες δεν συμβαίνουν αυτά τα οποία θα παραθέσουμε.

Η δίκη είναι εκ προΐμιου «χαμένη».

Από την στιγμή που **ο κατηγορούμενος,**
ΔΕΝ είναι μαζί με τον δικηγόρο του στο ίδιο έδρανο,
ΑΛΛΑ αλλά στο εδώλιο του κατηγορούμενου,

πώς είναι δυνατόν να γίνεται στοιχειώδης έστω επικοινωνία - εκτός από νοήματα χεριού και κεφαλής(κατ' ακρίβειαν απαγορεύονται) με μορφή περίπου κινουμένων σχεδίων και με εναγώνιες «προσεγγίσεις» του δικηγόρου προς τον κατηγορούμενο στο εδώλιο κατόπιν φειδωλής δικαστικής αδείας; Απειρες φορές ο κατηγορούμενος **επισημαίνει και αναγνωρίζει πολύ καλύτερα από τον δικηγόρο (πολύ λογικό)**ως γνώστης των γεγονότων κατά την κατάθεση μαρτυριών/τεκμηρίων τα στοιχεία εκείνα τα οποία να πρέπει π.χ. να απαντηθούν, να διευκρινιστούν, να τονιστούν ή να τύχουν αντεξέτασης κ.λ.π. Αυτός είναι ο άμεσα εμπλεκόμενος και εντελώς «εφαπτόμενος» με την υπόθεση, αυτός είναι ο απόλυτος γνώστης των πραγμάτων της συγκεκριμένης υπόθεσης, αυτός έζησε και ξέρει τα πάντα περί των γεγονότων στα οποία δεν ήταν παρών κανένας εκεί: ούτε ο δικηγόρος, ούτε ο δικαστής, ούτε ο εισαγγελέας.

Συνεπώς ποιός ο λόγος ο λογικά «πρώτος παρών», ο κατηγορούμενος να τελεί οιονεί αποβεβλημένος της διαδικασίας; Πάντως όποιος και να είναι ο λόγος με τα λίγα νομικά και την ταπεινή νομική μας παιδεία, θεωρούμε ότι η τακτική/πρακτική αυτή είναι νομικά απαράδεκτη σε βαθμό παρανομίας αποτελώντας φρικτό λεκέ στο ποδήρες ένδυμα της Θέμιδας. Η τακτική αυτή δεν εκπηγάζει ούτε από τις αρχές του ποινικού δικονομικού δικαίου, ούτε από τις περί των δικαστηρίων(εν γένει) διατάξεις, ούτε από τις αρχές του φυσικού δικαίου και το κυριότερο: ούτε από τις απαραίτητες επιταγές της εξ αντικειμένου δίκαιης δίκης με τις οποίες δυστυχώς εξόχως συγκρούεται.

Και η εκ των πραγμάτων διάσταση: Μπορεί (ασφαλέστατα) ο κατηγορούμενος να έχει κάποιες ιδέες και μάλιστα ακόμη καλύτερες απόψεις(να «κόφκει ο νούς του πίο πολύ από τον δικηγόρο του ώστε να υποβάλει στον πραγματικό χρόνο μαζί με τον δικηγόρο του για την καλύτερη προώθηση της υπόθεσης τους τις οποίες ίσως να μήν σκέφτηκε ο δικηγόρος, διότι ο δικηγόρος δεν είναι ο τα πάντα κατορθώνων και ο τα πάντα γνωρίζων φωτεινός παντογνώστης. Προσωπικά ομολογούμε ότι σε κάποιες ποινικές ναι, όλοι μπορεί να κάναμε ακούσια έστω «λάθη» και ασφαλέστατα μή ηθελημένα τα οποία όμως προήλθαν από αντικειμενικά εμπόδια, ήτοι της μή στενής προσέγγισης/ άμεσης επικοινωνίας μας με τον κατηγορούμενο, αφού απλά δεν ήταν μαζί μας, ώστε να ανταλλάσουμε απόψεις.

Ο εγκλεισμός του κατηγορούμενου στο εδώλιο κατά την εις βάρος του διαδικασία αποτελεί αποικιοκρατικό κατάλοιπο εξευτελισμού του λαού μας και μας εντυπωσιάζει πολύ που βλέπουμε στην τηλεόραση ποινικά δικαστήρια ακόμη και χωρών που δεν φημίζονται και πολύ για τις δημοκρατικές τους ελευθερίες ή ακόμη και δικαστήρια τριτοκοσμικών χωρών όπου **ο κατηγορούμενος ναι-κάθεται αν όχι με τον δικηγόρο του τουλάχιστον στην πρώτη γραμμή όπου κάθεται το κοινό πάντως όχι το εδώλιο βλέπε «κλουβί».** Μας εκπλήσσει ακόμη περισσότερο που αυτό γίνεται ακόμη και σε χώρες που διετέλεσαν «πρώην» Ανατολικές και ακόμη μέχρι και

σήμερα ίσως κάποιες από αυτές μπορεί και να μην λαμβάνουν βραβεία για τις δημοκρατικές τους αντιλήψεις.

Πριν πάρα πολλά χρόνια, όταν ο γράφων στην παιδική ηλικία έβλεπε στην τηλεόραση την κωμωδία «Η Θέμις έχει κέφια», με την κατάληξη της διαδικασίας της (ποινικής) δίκης ο συμπαθέστατος δικαστής, έτοιμος πλέον να δώσει την ετυμηγορία του έλεγε **στον καθήμενο εκτός εδωλίου** κατηγορούμενο:

«σήκω επάνω κατηγορούμενε»!

Είμαστε αρκετά πίσω εισέτι, «λατρεύοντας» (αντί να εξοβελίσουμε ανεπιστρεπτί τα παράνομα απομεινάρια) της μετ- αποικιακής δικονομικής τακτικής!

Η παρουσία του κατηγορούμενου στο εδώλιο:

Κλήση και παρουσία στο εδώλιο να υπάρχει

μόνον εάν κριθεί από το δικαστήριο ένοχος ώστε να πληροφορηθεί την καταδικαστική κατάληξη του δικαστηρίου και ασφαλώς να ερωτηθεί εάν επιθυμεί να απευθυνθεί στο δικαστήριο για να πεί(πέραν του δικηγόρου του) και τυχόν δικά του λόγια για μετριασμό της ποινής του ώστε να απαγγελθεί η κατ'αυτού απόφαση/ποινή.

Να σημειώσουμε ότι όλα τα πιό πάνω -

δεν σημαίνουν και/ή αποτελούν τον παραμικρό υπαινιγμό ή υποβολή, ότι θα πρέπει να μειωθεί η αποτελεσματικότητα και η προσπάθεια εξάντλησης κάθε αυστηρότητας απορρέουσας εκ της ποινικής δικονομίας και της εν γένει συνάδουσας ποινικοδικονομικής διαδικασίας ή να ατονήσει ο δικαστικός ζήλος στο παρόν σοβαρότατο νομικό πεδίο, αυτό δηλ. της απόδοσης της ποινικής δικαιοσύνης.

Εξ άλλου εμείς οι ταπεινοί και αμήχανοι δικηγόροι, με το φτωχό μας το μυαλό δεν σταματούμε ποτέ να λέμε ότι -

για να βρίσκεται κάποιος κατηγορούμενος σε ένα ποινικό δικαστήριο, σημαίνει ότι **υπάρχει και ένας παραπονούμενος, ο οποίος ζητά από την πολιτεία προστασία και δικαίωση,**

ενώ συνάμα πάνω από όλους, δικαστές, δικηγόρους και εισαγγελείς **πλανιέται επιτακτικά και το περί δικαίου αίσθημα της κοινωνίας μας που ζητά αποκατάσταση του δικαίου.**

Θα ακολουθήσει κεφ. 19